

In če smo izrekli le argument, sklep pa zamolčali, to še nikakor ne pomeni, da nismo argumentirali. Zaradi ekonomije jezika in ekonomičnosti vsakdanjega sporazumevanja vsega preprosto ni mogoče izreči in biti povsem ekspliciten. Sicer bi naše življenje postalo mnogo prezapleteno. Kakor, po drugi strani, tudi ni verjetno, da bi s svojimi besedami želeli eksplicitno izraziti vse tiste pod- in nadpomene, ki jih besede (od enega konteksta do drugega, iz enega zgodovinskega obdobja v drugega) nosijo s seboj. V tem primeru bi bilo naše življenje ne le preveč zapleteno, temveč že kar nemogoče.

Argumentacija in argumentiranje celo tako zelo prežemata naše vsakdanje življenje in sta tako zelo vraščena v jezik, da se je včasih kar težko ali celo nemogoče odločiti, kaj je argument in kaj sklep. Vzemimo le dva preprosta, res vsakdanja primera:

(48) Kupi dva hlebca kruha! Danes dobimo goste.

(49) Prižgi radio! Poročila bodo.

Kaj je v gornjih dveh primerih argument in kaj sklep? »Danes dobimo goste« brez dvoma lahko nastopa kot argument za sklep »Kupi dva hlebca kruha!«, še zlasti če je tisti, na katerega se naročilo naslavlja, sicer vaje kupovati, npr., le po en hlebec kruha. »Danes dobimo goste« torej deluje kot utemeljitev naročila dveh hlebcev kruha.

Prav lahko pa bi v vlogi argumenta nastopilo tudi naročilo, »Kupi dva hlebca kruha!«, in sicer kot ena od možnih (nikakor pa ne edina) utemeljitev sklepa, »Danes dobimo goste«. Seveda bi sklep »Danes dobimo goste« lahko podprlo tudi (še) mnogo drugih argumentov (npr. »Mama je oblekla svoj modri kostim« ali »Babica peče potico«), prav kakor bi »Kupi dva hlebca kruha!« lahko nastopil kot argument za kak povsem drug(ačen) sklep, npr.: »Nam jutri ne bo treba v trgovino«.

Podobno velja za primer (49): »Prižgi radio!« lahko deluje kot argument za sklep »Poročila bodo«, prav kakor »Poročila bodo« lahko deluje kot argument za sklep »Prižgi radio!«. Vsaj tako se zdi na prvi pogled in preden se lotimo resne argumentativne analize, z vso potrebno metodologijo, instrumentarijem in strokovno terminologijo. Kaj pa potem? In predvsem, kakšno metodologijo, instrumentarij in terminologijo za spopad z argumentacijo, z vsakdanjim argumentiranjem in argumentiranjem vsakdanjosti (kamor, kot specifično polje, štejemo tudi pedagoški diskurz) sploh potrebujemo?